

ginestó ver (BOT)

(*Osyris lanceolata*, família de les santalàcies) Arbust ramificat d'1'3 m d'altura, amb les fulles sèssils (sense *rabet*), alternes, persistents, lanceolades, de 10-20 x 5-10 mm, força coriàcies i una mica carnosetes. Les flors són poc vistoses, grogenques i disposades en raïms laterals curts, amb 34 peces (tèpals) soldats. Les femenines amb estigmes ben curts i les masculines amb tres estams de filaments amples i soldats a la base de les peces o tèpals esmentats. Els fruits són drupes, amb una part

carnosa exterior (exocarp i mesocarp) i un pinyol (endocarp) a l'interior, de 7-10 mm, de color roig ataronjat quan són madures. Forma part de les màquies o bosquines a les zones més càlides, junt amb la coscolla (*Quercus coccifera*), la llampuga (*Rhamnus alaternus*) i d'altres arbusts també de fulles persistents i dures (esclerofil·les). Té una distribució mediterrània sud occidental i floreix a la primavera. Es troba ben representat a la serra de la Cortina.

Diccionari de
Benidorm